

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 13-241A

Beslissing van 28 januari 2014
in de zaak 13-241A
naar aanleiding van de klacht van:
mevrouw
gemachtigde:
mr.
klaagster
tegen:
mr.
voormalig advocaat te
verweerder

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Bij brief aan de raad van 26 augustus 2013 met kenmerk GK/AvO 0313-0391, door de raad ontvangen op 27 augustus 2013, heeft de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam de klacht ter kennis van de raad gebracht.

1.2 De klacht is behandeld ter zitting van de raad van 4 december 2013 in aanwezigheid van klaagsters advocaat. Verweerder is behoorlijk opgeroepen maar zonder opgave van redenen niet verschenen. Van de behandeling is proces-verbaal opgemaakt.

1.3 De raad heeft kennis genomen van:

- de in paragraaf 1.1 bedoelde brief aan de raad
- de stukken genummerd 1-13 met bijlagen zoals vermeld in de bij de brief van 26 augustus 2013 behorende inventarislijst.

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht wordt, gelet op de stukken en hetgeen ter zitting is verklaard, van de volgende vaststaande feiten uitgegaan.

2.2 Op vrijdag 24 augustus 2012 meldde De Telegraaf het volgende:

“[klaagster] heeft [verweerder] gevraagd om haar te vertegenwoordigen in de zaak [B.]. Hij zal vanaf nu haar advocaat zijn.

Dat heeft de advocaat vrijdag zelf bekend gemaakt in RTL Boulevard.

(...)”

2.3 Klaagster heeft verweerder ingeschakeld in verband met haar positie als getuige in een strafzaak tegen haar partner.

2.4 Bij brief van 4 september 2012 heeft verweerder klaagster een declaratie van € 8.829,80 gestuurd. In de begeleidende brief bij die declaratie was het volgende opgenomen:

“Bijgaand gelieve je aan te treffen mijn factuur, met het vriendelijke verzoek om voor betaling zorg te dragen. Voor alle duidelijkheid: de zaak is uiteraard nog niet afgesloten. Ik zal de Rechter-Commissaris over ongeveer drie weken moeten berichten hoe de situatie op dat moment is. Indien het toch tot een verhoor komt (wat niet uit te sluiten is),

zullen wij uiteraard nog moeten praten en zal ik jou in dat geval ook begeleiden naar het verhoor.”

2.5 Op 26 september 2012 stond het volgende bericht in De Telegraaf:

“[klaagster] is nog altijd zo ontdaan dat ze niet in staat is een verhoor te ondergaan bij de rechter-commissaris over de mishandeling van zakenman [E.] in de Amsterdam Arena. Volgens een door haar advocaat [verweerder] ingeschakelde psychoanalyticus kan [klaagster] door haar geestelijke toestand onmogelijk over de gebeurtenissen praten. (...).”

2.6 Klaagsters advocaat heeft verweerder bij brief van 12 december 2012 laten weten dat klaagster hem had verzocht haar vanaf dat moment bij te staan in de kwestie waarin verweerder haar bijstond. Klaagsters advocaat verzocht verweerder hem het dossier toe te zenden.

2.7 Klaagsters advocaat heeft verweerder bij brief van 13 december 2012 verzocht het dossier per omgaande beschikbaar te stellen. Voorts verzocht klaagsters advocaat verweerder een eindafrekening met urenspecificatie te verstrekken. Verweerder werd verzocht het restantvoorschot naar de derdenrekening van het kantoor van klaagsters advocaat over te maken.

2.8 Bij brief van 20 december 2012 heeft klaagsters advocaat verweerder opnieuw verzocht om een eindafrekening met urenspecificatie. Hieraan heeft klaagsters advocaat het volgende toegevoegd:

“Alleen cliënte heeft (direct) van u vernomen per sms waarin u haar vroeg of een en ander op haar verzoek was. Overbodig u erop te wijzen dat zulks klachtwaardig is.”

2.9 Bij faxbericht van diezelfde dag heeft verweerder klaagsters advocaat het volgende geschreven:

“Zojuist ontving ik uw fax in opgemelde zaak. U krijgt van mij slechts een overzicht van de in die zaak gewerkte uren. Cliënte zond mij een sms op enig moment waarvan ik u de tekst letterlijk doe toekomen: “[voornaam van verweerder] ik kreeg vanmorgen de wind van voren en moest op kantoor komen van [F.] zij heeft in de krant gelezen dat je niet kon maandag toen zei ze dat ik moest gaan en heeft [klaagsters advocaat] erbij geroepen die wil daarbij zijn ik wilde even persoonlijk met jou praten als dat kan donderdag of vrijdag ochtend? Of bel me anders aub even Let me know ik slaap er niet van! Gr. [voornaam klaagster].” Zulks lijkt mij klachtwaardig.”

2.10 Bij faxbrief van 20 december 2012 heeft klaagsters advocaat verweerder het volgende geschreven:

“Mocht u menen dat er zich aan onze zijde iets klachtwaardigs heeft voorgedaan, dan u zult u ongetwijfeld de weg naar de deken weten.

Voor het overige verwacht ik voor aanstaand weekend een inhoudelijke reactie bij gebreke waarvan ik mij vrij acht mij tot de Deken te wenden.”

Verweerder heeft klaagsters advocaat diezelfde dag het volgende laten weten:

“U krijgt helemaal niets voor het weekend. Begin volgende week ontvangt u mijn urenspecificatie. Anders dan u, dreig ik niet zo snel met de gang naar de Deken.”

2.11 Bij faxbrief van 24 december 2012 heeft verweerder de urenspecificatie aan klaagsters advocaat gestuurd.

2.12 Op 9 januari 2013 stond onder andere het volgende in De Telegraaf:

“(..)

[Verweerder] noemt de aantijgingen over torenhoge declaraties aan zijn adres “absolute onzin”. Zijn rekening van niet 10.000 maar “een gemodereerd bedrag van ergens tussen de 5 en 8000 euro”, zou door [klaagster] al voordat zij een andere advocaat in de arm nam, zonder protest en per omgaande zijn betaald, zo heeft de advocaat desgevraagd laten weten.

(...)

“Absolute onzin”, noemt [verweerder] de aantijgingen van zijn voormalig cliënte [klaagster] aan zijn adres. Hij is ervan overtuigd dat het initiatief voor de klacht die [klaagster] indiende bij de Orde van Advocaten ligt bij haar nieuwe advocaat, [klaagsters advocaat]: “Een verklaard vijand van mij.”

(...)

[Verweerder] wil niet zeggen hoe hoog de rekening was, “want dan heb ik zo een nieuwe klacht aan mijn broek wegens schending van mijn beroepsgeheim”. (...)

De ontmoetingen buiten zijn advocatenkantoor vonden plaats op haar verzoek, zegt [verweerder]. “Ze wilde niet bij een advocaat gezien worden. Toen heb ik het Amstel Hotel voorgesteld.” Dat hij voor de korte afstand er naar toe 1500 euro zou hebben gedeclareerd, wijst hij verontwaardigd van de hand.”

2.13 Op 10 januari 2013 stond het volgende op de voorpagina van De Telegraaf:

“(...)

[Verweerder] ontkende gisteren dat hij zijn ex-client [klaagster] 1500 euro reiskosten in rekening had gebracht voor negen ritjes van 4,1 kilometer tussen zijn kantoor in Amsterdam en het Amstel Hotel, waar hij met haar had afgesproken. [Klaagsters advocaat] reageerde daarop met het rondmailen naar diverse media van het bewijs. Inclusief btw komt het bedrag zelfs uit op 1815,02 euro, schreef [klaagsters advocaat].

[Verweerder] gaf gisteren de hoogte van het bedrag toe: “mijn uurtarief is 500 euro. Als ik naar het Amstel rij, kost me dat twintig minuten, soms een half uur. Dat brengt ik natuurlijk in rekening.”

Bewijs

Volgens [verweerder] is [klaagster] door het kantoor van [F. en klaagsters advocaat] onder druk gezet om over te stappen naar een andere advocaat. Als bewijs stuurde hij deze krant een sms van [klaagster] aan hem, waaruit dat zou blijken. [Klaagster] schrijft daarin dat ze van [F.] “de wind van voren kreeg”, omdat die in de krant had gelezen dat het verhoor van [klaagster] over de mishandeling van zakenman [E.] door haar geliefde [H.] weer niet door kon gaan. Dit keer omdat [verweerder] was verhinderd. Ze vraagt [verweerder] om een gesprek en schrijft dat ze er niet van slaapt.

Volgens [verweerder] is het van dat gesprek nooit meer gekomen, omdat [klaagster] advocaat [klaagsters advocaat] in de arm nam. [Verweerder]: “ze moet zelf weten of ze zich door dat kantoor laat ringeloren.”

(...)”

Diezelfde dag stond op p. 9 van De Telegraaf onder andere het volgende:

“Volgens haar advocaat [klaagsters advocaat] moest [klaagster] op 11 december in De Telegraaf lezen dat haar getuigenverhoor bij de rechter-commissaris weer niet kon doorgaan.

[Klaagsters advocaat]: “het nieuwe uitstel veroorzaakte heel veel stress bij haar. (...)

Ze wilde daarover praten met mijn collega [mr. F.] die niet haar, maar [verweerder] de wind van voren gaf. Ik ben bij dat gesprek aangeschoven en [klaagster] heeft mij toen gevraagd of ik haar zaak wilde doen.”

(...)”

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet doordat hij:

- a) weigert om tot afrekening te komen van het door klaagster betaalde voorschot;
- b) excessief heeft gedeclareerd;
- c) de financiële afspraken niet duidelijk heeft vastgelegd;
- d) onnodige kosten heeft gecreëerd;

- e) (kennelijk) telkens zonder klaagster hierin te kennen en zonder haar toestemming media op de hoogte heeft gesteld van zaaksgerelateerde ontwikkelingen;
- f) zijn eigen belang bepalend heeft laten zijn voor de wijze waarop hij de zaak van klaagster heeft behandeld;
- g) diverse media feitelijke gegevens heeft verstrekt waarvan hij wist dat deze onjuist waren.

4 VERWEER

4.1 Verweerder heeft de deken in zijn brief van 4 april 2013 laten weten dat hij klaagsters advocaat een urenspecificatie en factuur reeds had toegestuurd. Bij deze brief was de einddeclaratie gevoegd. Verweerder liet de deken weten dat hij het restant bedrag van € 788,36 binnen zeven dagen zou terug storten.

4.2 Met betrekking tot het afspreken in het Amstel Hotel heeft verweerder naar voren gebracht dat deze afspraken op het uitdrukkelijk verzoek van klaagster plaatsvonden in dat hotel, omdat zij niet bij een advocaat gezien wilde worden.

4.3 Over het verstrekken van onjuiste gegevens aan de pers en het verstrekken van een sms van klaagster aan de pers heeft verweerder het volgende opgemerkt. Verweerder heeft nooit onjuiste informatie verstrekt aan de pers. De sms die verweerder op enig moment van klaagster heeft gekregen en het tonen daarvan aan de pers diende ter verdediging van de goede naam en faam van verweerder, aangezien verweerder in diezelfde pers door klaagster en klaagsters advocaat als een soort oplichter werd geportretteerd.

5 BEOORDELING

5.1 De raad stelt voorop dat de klachten behandeling behoeven ook al is verweerder inmiddels bij beslissing van 30 oktober 2012 door de raad geschrapt als advocaat, welke beslissing op 22 april 2013 door het Hof van Discipline is bekrachtigd. De klachten betreffen immers het handelen van verweerder als advocaat.

5.2 De klachtonderdelen zullen hierna worden behandeld.

Ad klachtonderdeel a)

5.3 Met betrekking tot klachtonderdeel a overweegt de raad als volgt.

5.4 Verweerder heeft klaagster op 4 september 2012 een declaratie gestuurd. Bij brief van 24 december 2012 heeft verweerder klaagsters advocaat een urenspecificatie gestuurd. Als bijlage bij zijn brief van 4 april 2013 aan de deken heeft verweerder een factuur en urenspecificatie meegestuurd. Hieruit wordt duidelijk dat verweerder nog een bedrag van € 788,36 dient terug te betalen aan klaagster, hetgeen verweerder blijkens zijn hiervoor genoemde brief aan de deken binnen zeven dagen zou doen.

5.5 Desgevraagd heeft klaagsters advocaat tijdens de mondelinge behandeling van de klacht laten weten dat het hiervoor genoemde restantbedrag nog niet door verweerder is terugbetaald.

5.6 Nu verweerder heeft nagelaten het restantbedrag van het voorschot terug te betalen aan klaagster, is de raad van oordeel dat klachtonderdeel a gegrond is. Van een advocaat mag immers worden verwacht dat hij dergelijke financiële kwesties voortvarend en correct afhandelt.

Ad klachtonderdeel b)

5.7 Met betrekking tot klachtonderdeel b overweegt de raad als volgt.

5.8 Klaagster heeft met dit klachtonderdeel naar voren gebracht dat verweerder excessief heeft gedeclareerd. Voorts heeft klaagster bij dit klachtonderdeel gesteld dat verweerder zou hebben toegezegd slechts een kleine vergoeding in rekening te brengen voor zijn werkzaamheden. Dat verweerder een dergelijke toezegging zou hebben gedaan, is feitelijk niet komen vast te staan.

5.9 Het uurtarief van € 500,- dat door verweerder in rekening werd gebracht is hoog, maar dit enkele feit leidt niet als vanzelf tot de slotsom dat sprake is van excessief declareren. Van excessief declareren is in deze zaak geen sprake, nu niet bij summiere beschouwing kan worden geconcludeerd dat verweerder (al dan niet met bijstand van kantoorgenoten van hem) zijn declaraties schromelijk overdreven heeft.

5.10 Klachtonderdeel b is dan ook ongegrond.

Ad klachtonderdeel c)

5.11 Met betrekking tot klachtonderdeel c overweegt de raad als volgt.

5.12 Een advocaat dient zijn cliënt op de hoogte te brengen van belangrijke informatie, feiten en afspraken. Waarnodig ter voorkoming van misverstand, onzekerheid of geschil dient hij belangrijke informatie en afspraken schriftelijk aan de cliënt te bevestigen.

Wanneer een advocaat een opdracht aanvaardt, dient hij de financiële consequenties daarvan met cliënt te bespreken en inzicht te geven in de wijze waarop en de frequentie waarmee hij zal declareren.

5.13 Uit het dossier is de raad niet gebleken dat verweerder de financiële consequenties van zijn inschakeling, zoals de hoogte van zijn uurtarief, met klaagster heeft besproken. Evenmin is uit het dossier gebleken dat verweerder klaagster inzicht heeft gegeven in de wijze waarop hij zal declareren.

5.14 De stelling van verweerder dat hij klaagster op 4 september 2012 een factuur heeft gestuurd, maakt het vorenstaande niet anders. Uit deze factuur blijkt immers niet welke afspraken verweerder en klaagster hebben gemaakt; het uurtarief dat verweerder in rekening zou brengen, kan bijvoorbeeld niet worden opgemaakt uit deze factuur.

5.15 De raad is van oordeel dat verweerder de financiële afspraken voordat hij met zijn werkzaamheden begon, had moeten vastleggen, zodat het voor klaagster duidelijk was welke financiële consequenties de inschakeling van verweerder voor haar zouden hebben. Nu verweerder heeft nagelaten dergelijke afspraken schriftelijke vast te leggen, is klachtonderdeel c dan ook gegrond.

Ad klachtonderdeel d) en f)

5.16 Met betrekking tot klachtonderdelen d en f, die zich voor gezamenlijke behandeling lenen, overweegt de raad als volgt.

5.17 Beide klachtonderdelen hebben betrekking op de besprekingen die klaagster en verweerder in het Amstel Hotel hebben gevoerd. Klaagster heeft in de stukken aangevoerd dat op initiatief van verweerder voor deze locatie werd gekozen. Verweerder heeft naar voren gebracht dat deze besprekingen op uitdrukkelijk verzoek van klaagster in het hotel plaatsvonden. Dit niet nader onderbouwde verweer acht de raad niet geloofwaardig, nu een bespreking op kantoor van verweerder aanzienlijk meer privacy bescherming zou bieden dan in een openbare gelegenheid als het Amstel Hotel. Bovendien is het verweer strijdig met de inhoud van een door klaagsters advocaat overgelegd tap verslag van een telefoongesprek tussen klaagster en haar partner, volgens welk verslag zij zich nu juist beklagt over het feit dat verweerder “telkens wil afspreken in een hotel”.

5.18 Met klachtonderdeel d heeft klaagster geklaagd over onnodige kosten die door verweerder zijn gecreëerd. Hiermee wordt bedoeld op reiskosten van € 1.500,02 exclusief BTW, die verweerder voor zijn reistijd naar het Amstel Hotel bij klaagster in rekening heeft gebracht. Bij de bespreking van klachtonderdeel c heeft de raad vastgesteld dat verweerder de financiële consequenties van zijn dienstverlening niet vooraf heeft vastgelegd; de hoogte van zijn uurtarief en het feit dat hij reistijd in rekening zou brengen, is hij niet met klaagster overeengekomen. Hierbij acht de raad voorts relevant dat de locatie van de besprekingen kennelijk door verweerder werd gekozen. Deze kosten zouden niet zijn gemaakt indien de besprekingen op het kantoor van verweerder zouden hebben plaatsgehad. Dit klachtonderdeel is dan ook gegrond.

5.19 Klachtonderdeel f houdt in dat verweerder zijn eigen belang bepalend heeft laten zijn voor de wijze waarop hij de zaak van klaagster heeft behandeld. Ook met dit onderdeel wordt klaarblijkelijk gedoeld op de besprekingen in het Amstel Hotel, terwijl klaagster juist kenbaar gemaakt had te hechten aan haar privacy en geen enkele aandacht van de media wenste. Verweerder had zich rekenschap moeten geven van het vorenstaande en juist moeten voorkomen dat klaagster telkens opnieuw met de media werd geconfronteerd.

5.20 Beide klachtonderdelen zijn gegrond.

Ad klachtonderdeel e)

5.21 Met betrekking tot klachtonderdeel e overweegt de raad als volgt.

5.22 Dit klachtonderdeel houdt in dat verweerder zonder klaagster hierin te kennen en zonder haar toestemming media op de hoogte heeft gebracht van zaaksgerelateerde ontwikkelingen.

5.23 Het staat vast dat verweerder in de uitzending van RTL Boulevard van 24 augustus 2012 heeft meegedeeld dat hij als advocaat van klaagster optrad.

5.24 Voorts volgt uit het feitencomplex dat verweerder een hiervoor geciteerd sms-bericht van klaagster aan de pers heeft verstrekt; dit sms-bericht is zelfs op de voorpagina van De Telegraaf afgedrukt. Het stond verweerder niet vrij om berichten die hij met klaagster heeft gewisseld aan de pers te verstrekken; dit is in strijd met de geheimhoudingsplicht van een advocaat.

5.25 Bovendien heeft verweerder geen verklaring gegeven voor de kennelijk niet toevallige aanwezigheid van de pers bij besprekingen in het Amstel Hotel en op 25 september 2012 bij de rechtbank, een en ander zoals uiteengezet in de klachtbrief van klaagsters advocaat aan de deken d.d. 7 januari 2013. Aan verweerdere niet gesubstantieerde ontkenning dat hij de pers zou hebben ingelicht, komt, gelet op het de vastgestelde gang van zaken, onvoldoende gewicht toe.

5.26 Klachtonderdeel e is gegrond.

Ad klachtonderdeel g)

5.27 Met betrekking tot klachtonderdeel g overweegt de raad als volgt.

5.28 Nadat klaagster niet langer van de diensten van verweerder gebruik maakte, heeft verweerder een aantal uitlatingen in de pers gedaan over klaagster. Uit de hiervoor weergegeven citaten blijkt dat verweerder bepaalde uitlatingen van klaagster over de in rekening gebrachte reistijd als absolute onzin van de hand heeft gewezen, terwijl hij een dag later heeft moeten erkennen dat de gegevens over de in rekening gebrachte reistijd wel juist waren. Voorts heeft verweerder een sms-bericht van klaagster getoond met de kennelijke bedoeling om zijn eigen straatje schoon te vegen. Daarnaast heeft verweerder andere uitlatingen over klaagster in de pers gedaan waarvan de raad van oordeel is dat verweerder die achterwege had moeten laten; de raad wijst onder andere op hetgeen hiervoor onder 2.13 is geciteerd (“ze moet zelf weten of ze zich door dat kantoor laat ringeloren”). Het past een advocaat niet, ook niet nadat de samenwerking is beëindigd, om zijn eigen (ex)cliënt publiekelijk te diskwalificeren.

5.29 Klachtonderdeel g is dan ook gegrond.

6 MAATREGEL

6.1 De raad is van oordeel dat de ernst van de feiten, in combinatie met verweerdere antecedenten, de maatregel van onvoorwaardelijk schorsing voor de duur van één maand rechtvaardigt. Het feit dat verweerder reeds uit anderen hoofde van het tableau is geschrapt doet daaraan niet af.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart klachtonderdelen a, c, d, e, f en g gegrond;

- verklaart klachtonderdeel b ongegrond;
 - legt aan verweerder op de maatregel van schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van één maand;
 - bepaalt dat de schorsing ingaat op de eerste dag dat deze beslissing onherroepelijk is en verweerder opnieuw is ingeschreven als advocaat, met dien verstande dat de schorsing pas ingaat na afloop van eerder onherroepelijk geworden schorsingen. Aldus gewezen door mr. Th.S. Röell, voorzitter, mr. H.C.M.J. Karskens, mr. M. Middeldorp, mr. B. Roodveldt en mr. M.W. Schüller, leden, bijgestaan door mr. H.J. Delhaas als griffier en uitgesproken ter openbare zitting van 28 januari 2014.
- griffier voorzitter

Deze beslissing is in afschrift op 28 januari 2014 per aangetekende brief verzonden aan:

- klagster
- verweerder
- de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam
- de deken van de Nederlandse Orde van Advocaten.

Van deze beslissing kan van de ongegronde klachtonderdelen hoger beroep worden ingesteld bij het hof van discipline door:

- klagster
 - verweerder
 - de deken van de orde van advocaten in het arrondissement Amsterdam
 - de deken van de Nederlandse orde van advocaten
- en van de gegrond verklaarde klachtonderdelen:

- verweerder
- de deken van de Nederlandse orde van advocaten

Het hoger beroep moet binnen een termijn van 30 dagen na verzending van de beslissing worden ingesteld door middel van indiening van een beroepschrift, waarin de gronden van het beroep zijn vermeld en van een motivering zijn voorzien. Het beroepschrift moet in zeventvoud worden ingediend tezamen met zes afschriften van de beslissing waarvan beroep.

De eerste dag van de termijn van 30 dagen is de dag volgend op de dag van de verzending van de beslissing. Uiterlijk op de dertigste dag van die termijn moet het beroepschrift dus in het bezit zijn van de griffie van het Hof van Discipline. Verlenging van de termijn van 30 dagen is niet mogelijk.

Het beroepschrift kan op de volgende wijzen worden ingediend bij het Hof van Discipline:

a. Per post

Het postadres van de griffie van het Hof van Discipline is:

Postbus 132, 4840 AC Prinsenbeek

b. Bezorging

De griffie is gevestigd aan het adres Markt 44, 4841 AC Prinsenbeek.

Indien u bij de griffie van het Hof van Discipline een stuk wenst af te geven en daarvoor een ontvangstbewijs wenst te ontvangen, dient u tijdig contact op te nemen teneinde er zeker van te zijn dat het stuk onder verkrijging van de ontvangstbevestiging kan worden afgegeven.

c. Per fax

Het faxnummer van het Hof van Discipline is 076 - 548 4608. Tegelijkertijd met de indiening per fax dient het beroepschrift tezamen met de beslissing waarvan beroep in het vereiste aantal per post te worden toegezonden aan de griffie van het hof.

Nadere informatie over hoger beroep en over (de griffie van) het hof

076 - 548 4607 of griffie@griffiehvd.nl
Praktische informatie vindt u op www.hofvandiscipline.nl